

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **Ing. A. B.**, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** J. Z., zastoupená JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M., advokátem, sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2, **II)** Městská část Praha 11, sídlem Ocelíkova 672/1, Praha 4, **III)** Pražská teplárenská a.s., sídlem Partyzánská 1/7, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2023, č. j. MHMP 1728016/2023, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2024, č. j. 14 A 140/2023-92,

t a k t o :

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Úřad městské části Praha 11 rozhodnutím ze dne 2. 11. 2022, č. j. MCP11/22/064179/ OV/Krt, schválil stavební záměr osoby zúčastněné na řízení I) nazvaný jako „Přístavba a nástavba objektu č. p. X pro bydlení a ubytování, Praha, Chodov“. Žalovaný shora označeným rozhodnutím rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11 zčásti změnil a ve zbytku potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně podala žalobu, které krajský soud shora označeným rozsudkem vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podali žalovaný a osoba zúčastněná na řízení I) (stěžovatelka) kasační stížnost.

[3] Stěžovatelka spojila svou kasační stížnost s návrhem na přiznání odkladného účinku. Na výzvu soudu výrokem V usnesení ze dne 21. 3. 2024, č. j. 6 As 61/2024-14, uvedla, že má za to, že právní následky napadeného rozsudku by pro ni znamenaly větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. S odkazem na skutečnosti uvedené v doplnění kasační stížnosti vyjádřila přesvědčení, že existují důvody pro přiznání odkladného účinku podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a proto navrhuje jeho přiznání.

[4] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku souhlasí.

[5] Žalobkyně, osoba zúčastněná na řízení II) ani osoba zúčastněná na řízení III) se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Podle bezpočetné a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti výjimečným nástrojem ochrany stěžovatelových práv, jehož uplatnění je s ohledem na dispoziční zásadu ovládající řízení ve správním soudnictví podmíněno aktivním přístupem stěžovatele (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS, ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, nebo ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32).

[9] Stěžovatelka navzdory výzvě a poučení soudu nejenže neuvedla žádný věcný důvod pro přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti (za nějž nelze považovat opsání zákonných hledisek pro toto rozhodnutí), ale takový důvod není seznatelný ani z důvodů kasační stížnosti, na něž odkázala. Těmi zpochybňuje zákonnost rozsudku městského soudu, nijak z nich však neplyne, jaká újma jí má v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku hrozit do rozhodnutí o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto nemohl posoudit důvodnost tvrzené újmy, natož ji poměřit s újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, resp. posoudit, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu